

СУСРЕТИ СА УМЕТНИЦИМА: АНА НЕШИЋ

ЗАГОНЕТНЕ МАСКЕ

– Пасујрош карневалској шаренила сјоје маске које су без покреша и емоција и сјварају једну драматичну аймосферу уз ишшање ишша се и ко иза шотоа крије – нашлава Ана Нешић, млада и шаленшована јагодинска сликарка, коаушор зайажене изложбе „Карневал”

У пстак ће у Јагодини бити затворена самостална изложба графика и слика Рајка Ковачевића и Ане Нешић – „Карневал” која је отворена крајем прошлог месеца и изазвала приличну пажњу љубитеља ликовних уметности у граду на Белици.

„Нови пут” је о овој изложби писао у прошлом броју, а ваља подсетити да су графике дело афирмисаног београдског академског сликара – графичара Рајка Ковачевића, који је већ пуне три деценије члан УЛУС-а и УЛУПУДС-а и има статус слободног уметника и младе и талентоване јагодинске сликарке Ане Нешић, која је прошле године дипломирала на Вишој школи ликовних и примењених уметности у Београду, на одсеку наставник ликовне културе, у класи проф. Јелице Радвановић и проф. Данице Басте.

– Осликавање лица и карневалских маски Ана Нешић обавља са мање иску-

Инспиративне теме: Ана Нешић

ном пластиком, али писам сликала јер сам сматрала да је то озбиљан посао који треба да се учи. После гимназије уписивала сам друге факултете који су били промашаји, а онда се, сасвим случајно, осмелила да покушам да упишем Вишу школу ликовних и примењених

скривена, тајанствена, па и загонетна и тешко објашњива и нама самима. Иза карневала на површину излазе потиснуте жеље, осећања, мотиви и тежња ослобађања личности која је била дубоко потиснута.

Ликовно посматрано, мени је било занимљиво све то шаренило, разноликост карневалских реквизита – шешири, рукавице, чипке, перле и, нарочито, маске. Пасупрот шаренила и разиграње атмосфере стајале су маске без емоција, покрета, различите и хладне и оне читаву атмосферу праве драматичном и постављају, заправо, питања шта се и ко се иза тога крије, чиме се поставља традиција обрађивања овакве и сличне тематике која је, повремено, присутна у уметности још од ренесансних дана, а и раније, па све до данас – каже о тематички изложбе „Карневал” Ана Нешић.

Ана Нешић: „Маска”

ства и рутине од венецијанских мајстора заната, али зато са више емоција и изражајности. Као и код графика Рајка Ковачевића, и овде се огледају љубав, страст, разочарања, занос, лепота унутарњег осећања другачијег, ослобођеног ега. Тако једну од најпознатијих, не тако старих, сувих техника, Ана Нешић доводи до ликовног изражаја блиског уљу на платну, на чак и блиског хипер - реализму (у композицији костимираних девојке и младића, на пример). Зато се слике Рајка Ковачевића и Ане Нешић могу сматрати поетизованим, емоцијама прожетом инкарнацијом, или презентацијом и наградњом венецијанског карневала који је вековима исти, а последњих година се, зарад туризма и свеприсутног профита, претвара у разнородну, разним садржајима пренатрану манифестацију – записао је, поред осталог, у изванредном тексту за каталог који прати ову изложбу угледни књижевник и новинар Слободан Жикић.

– Од малена сам била наклоњена уметности и то је дуго тињало у мени. Прво сам, још као ђак основне школе свирала клавир у Музичкој школи у Јагодини, мада сам од малена увек нешто цртала и вајала и од малена сам себе видела искључиво у уметности. У Јагодини сам завршила гимназију и у то доба сам цртала и вајала, односно бавила се сит-

УМЕТНИЧКИ ДВОЈАЦ

– Рајко Ковачевић и ја смо већ 12 година у емотивној вези и живимо на релацији Јагодина - Београд. Нормално је да свакодневно разговарамо о уметности уопште и допуњујемо се на различите начине. Радио сам фигуративно сликарство и нисмо склонили апстракцији а навијамо за такозвано штафелајско сликарство. Али за све то време нисмо заједнички излагали и ово је моја прва изложба која је реализована на Рајкову иницијативу. Завољни смо овом изложбом и сама сам се изненадила када сам се уверила како функционише спој његових оштрих цртежа са мојим сликама које су настале на фону општег уметничког аспекта. Битно је да се наша уметност готово савршено уклапа – истиче Ана Нешић.

уметности у Београду. То је било када сам видела једну девојку која је дошла да се спрема за упис у атеље Рајка Ковачевића. Тог тренутка ми је пало на памет да и ја покушам са уписом и после само десет дана припреме уписала сам поменути школу на којој сам и дипломирала у року и имах звање наставника ликовне културе – објашњава своје прве уметничке пориве који су били толико снажни да јој одреде и будућност, млада и талентована јагодинска ликовна уметница.

– Одувек ме је занимало да анализирам људе, односно начин како се представљамо или глумимо. Некада су људи и приморани да глуме и ставе маске и та наша спољашња представа је површна и обмањујућа, а сходно томе унутрашња суштина природна,

– Већ за десетак дана у галерији „Сингидунум” у Београду учествоваћу на колективној изложби „16. београдске мини - арт сцене”, а планирам и да урадим неку нову серију слика. Видећу, додуше, какве ће бити околности за реализацију те нове изложбе, јер све то, као што је познато, много кошта.

Зато позивам све људе да посете изложбу „Карневал” у фоајеу Културног центра у Јагодини, јер само тако изложба живи. На тај начин посетиоци нешто сазнају и о сликама, али и о себи. Јер, уметност треба да буде отворена и то понајвише за обичан народ. Ако ништа друго, биће им сигурно пријатно – поручује на крају разговора, „Нови пут” млада и талентована јагодинска сликарка Ана Нешић.